Mohai V. Lajos

A madárijesztő monológaiból

Az első

Rámaggatnak, amit lehet,
hogy a csúfnál csúfabb legyek,
tartsam vállamon az eget,
féljen tőlem madársereg,
szaggassak meg minden szelet,
tűző nap se hervasszon meg,
éj-idő se tévesszen meg --
ébren legyek örökösen!

Mondják:
Kevesebbel be sem érjem!
Ez a dolgom, elvégezzem!

A második

Dolgom szégyellni való:
rongyokba öltöztetett
konyhakerti csaló,
madarat elijesztő
ijedt madárijesztő
vagyok.

Karóra szúrt kalap,
rikító fabábú,
torz madár-kísértet:
nincs mivel hencegnem,
földbe ásva ez mindenem!

A pogányszentpéteri erdőn

fények fészkelődnek, madarak sürgölődnek,
kő-fügyülését viszi a szél,
hidegen ragyog a csermely vize
körülötte mohaágy és vadpipitér